

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Errangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

29. august 2003

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges kopi af Føde-
vareministeriets notat til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og
Fiskeri om strategi for liberalisering af markedet for sukker.

P. H. Orskov

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 29. august 2003

J.nr.: 1997-320/M03-0001

FVM 088

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i sin beretning af 23. juli 2003 (B119 - bilag 25) over forslag til folketingsbeslutning om, at regeringen aktivt skal arbejde for en fuld og hurtig liberalisering af EU's sukkermarked, opfordret regeringen til inden den 1. september 2003 at fremlægge en strategi for en liberalisering af EU's sukkerproduktion og -forsyning.

Med henvisning hertil følger nedenfor notat om strategien og regeringens strategi for liberalisering af markedet for sukker.

Mariann Fischer Boel

/Kasper Thormod Nielsen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
9. kontor
Den 28. august 2003
FVM 088

NOTAT TIL FOLKETINGET

om strategi for liberalisering af markedet for sukker

Baggrund

I sin beretning af 23. juli 2003 over forslag til Folketingsbeslutning om, at regeringen aktivt skal arbejde for en fuld og hurtig liberalisering af EU's sukkermarked, opfordrer et flertal i udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri regeringen til aktivt at arbejde for:

- en fuld liberalisering af EU's sukkerproduktion og – forsyningspolitik;
- at denne gennemføres i løbet af højst 5 år og på en måde så bevægelsen hen imod et liberaliseret marked er mindst ligeså stor i de første år som i de sidste;
- at der omgående åbnes op for fuld adgang til EU's sukkermarked for de mindst udviklede lande

Dette indebærer, at regeringen

- inden den 1. september 2003 offentligt fremlægger en strategi for, hvordan liberaliseringen kan ske
- sørger for at fremlægge denne strategi for de øvrige EU-lande og Kommissionen
- arbejder for, at den bliver gennemført dels gennem en aktiv indsats på ministerrådsmøder mv., dels ved i den offentlige debat aktivt og klart at tage afstand fra udspil fra Kommissionen, der er mindre vidtgående

I anledningen af ovennævnte fremlægges regeringens strategi for liberaliseringen af markedet for sukker. Nedenfor følger en kort gennemgang af strategien.

Indhold

Strategiens målsætning

Det er den danske politik på sukkerområdet, at det fælles marked for sukker skal være liberaliseret fuldt ud indenfor en 5-årig overgangsperiode, der senest begynder ved udløbet af den nuværende markedsordning for sukker (30. juni 2006). I overgangsperioden skal der gennemføres en lineær tilpasning. Endvidere er det dansk politik, at der fra overgangsperiodens begyndelse åbnes for fuld adgang til EU's sukkermarked for de mindst udviklede lande, dvs. de kvantitative begrænsninger for EBA ("Everything But Arms")-importen af sukker afskaffes.

En fuld liberalisering af sukkermarkedet forudsætter, at den fælles markedsordning for sukker ophæves. Dette betyder, at de interne priser følger priserne på verdensmarkedet, at import/eksport sker uden kvantitative begrænsninger og told, ligesom der heller ikke vil være begrænsninger på den interne sukkerproduktion.

Målet er således givet. Spørgsmålet er, hvordan dette kan opnås. Strategien for liberalisering af markedet for sukker omfatter derfor alene overgangsperiodens tilpasninger af markedsordningen og i hvilket omfang, der skal ydes kompensation til de berørte parter.

Tilpasninger i overgangsperioden

Tilpasningen af sukkermarkedet i overgangsperioden på 5 år gennemføres ved en gradvis (lineær) reduktion af de institutionelle priser (interventionsprisen for sukker og minimumsprisen for sukkerroer). Dette betyder eksempelvis, at importtolden for sukker ligeledes nedsættes gradvist, idet den er bundet til forskellen mellem verdensmarkedsprisen og interventionsprisen. Der er derimod ikke grundlag for en justering af produktionskvoterne. Idet der ikke er fastsat interventionspriser for isoglucose og inulinsirup, vil der ikke blive indført særbestemmelser for disse produkter i overgangsperioden.

De kvantitative begrænsninger i EBA-aftalen ophæves således, at EBA-landene uden begrænsninger og told kan eksportere sukker til EU fra det første år i overgangsperioden.

De institutionelle priser fastsættes som følger, idet reduktionen pr. år er 71,2 €/t for interventionsprisen og 41,3 €/t for minimumsprisen.

Institutionelle priser i EU i overgangsperioden som følge af en reform (i €/t)

	Nu	Overgangsperioden				
Basis interventionspris for sukker (€/t hvidt sukker)	631,9	560,7	489,5	418,4	347,2	276,0
Minimumsprisen for sukkerroer (basis) (€/t hvidt sukker) #	366,7	325,4	284,1	242,8	201,5	160,2

* Angivelserne af priserne for 5. år i overgangsperioden svarer til de forventede interne markedspriser, idet de to sæt institutionelle priser selvsagt ikke eksisterer i et fuldt liberaliseret marked. Den interne markedspris er afledt af en verdensmarkedspris på 253 €/t, idet der er taget højde for en kvalitetsforskel (sukker er ikke et fuldstændigt homogent produkt). Stigningen i verdensmarkedsprisen i det 5. år af overgangsperioden i forhold til den nuværende på 212 €/t, er begrundet i den begrænsning af udbudet af sukker, som en liberalisering af EU's sukkerpolitik vil medføre.

Minimumsprisen for sukkerroer fastsættes pr. tons sukkerroer med 16% sukker. Omregningen til hvidt sukker er foretaget under hensyntagen til at udbyttet af hvidt sukker kun er 13%.

Kilde: EuroCare og egne udregninger (DFFE).

De nuværende nationale produktionskvoter fastholdes i overgangsperioden. Tilpasninger mellem virksomheder i de enkelte medlemslande vil i overgangsperioden fortsat kunne foretages i overensstemmelse med reglerne i markedsordningen.

Kompensation

Grundlæggende er EU's markedsordninger etableret for at sikre EU's landmænd en rimelig indkomst og for at sikre de europæiske forbrugere stabile priser. Der er derfor tradition for, at landmændene får kompensation for prisreduktioner. Sukkerroedyrkerne har derfor en berettiget forventning om en vis kompensation for prisfaldet for sukkerroer. Der er derimod ingen tradition for at yde kompensation for eventuelle mistede indtægter i forarbejdningsindustrien i forbindelse med reformer.

Landmandens kompensation for prisfald på vegetabiliske produkter er hidtil blevet udbetalt i form af en hektarstøtte. Med den vedtagne reform af den fælles landbrugspolitik ændres hektarstøtten til hel eller delvis afkoblede støtterettigheder. En kompensation for prisfaldet på sukkerroer skal derfor fastsættes som støtterettigheder til den enkelte landmand. Grundlaget herfor må være den enkelte produktion indenfor A- og B-kvoten, idet prisen for C-roer ikke påvirkes af liberaliseringen. Kompensationen skal derfor fastsættes som €/t polsukker¹ og det samlede beløb pr. producent knyttes til det aktuelle areal.

Ved fastsættelsen af kompensationens størrelse har der tidligere været ydet en 100 % kompensation, mens denne i de senere reformer har været lavere. I forbindelse med Agenda 2000 reformen blev kornavlerne således kompenseret med ca. 50 % i form af ekstra hektarstøtte ved nedsættelsen af interventionsprisen for korn. Samlet indebærer det, at kompensationen målt siden 1992 for såvel korn som ris har været ca. 88 %. Udbetaling af kompensationen i såvel 92-reformen som Agenda 2000 forudsatte, at producenten opretholdt produktionen. I den netop vedtagne reform indebærer forslaget om afkobling, at et sådant produktionskrav ikke er opretholdt. I den forbindelse vil regeringen arbejde for en kompensation i overensstemmelse med principperne i den netop vedtagne reform af den fælles landbrugspolitik.

Defineres tabet for sukeroedyrkerne som forskellen i dækningsbidrag Π til den alternative afgrøde, hvilket antages at være hvede, vil tabet være 4.482 kr/ha. En kompensation på 3.457 kr/ha i det sidste overgangsår vil svare til en kompensation på ca 77 %.

Kompensationen er fastsat på baggrund af hektarstøtten, som er fastlagt i de enkelte regioner på baggrund af referenceudbytte i disse. Dette beløb er forhøjet med ca. 1000 kr. for at tage hensyn til de nuværende forskelle i dækningsbidrag mellem korn og roer.

Kompensation i Danmark i €/ha

	Nu	Overgangsperioden				
		År. 1	År. 2	År. 3	År. 4	År. 5
Kompensation i €/ha	0	201	267	332	398	464

Som anført bør sukkerkompensationen inkorporeres i den afkoblede støtte (enkeltbetalingsordningen). Dette indebærer, at sukkerroedyrkerne vælger at dyrke den afgrøde, der er mest rentabel. Endvidere aflastes landmanden gennem den gradvise nedsættelse af produktionsafgiften.

¹ Polsukker er det totale sukkerindhold i sukkerroer (normalt 16%) og er det indhold sukkerroedyrkerne betales for.

En gennemførelse af en reform med den ovenfor skitserede kompensation samt en kompensation til de ultraperifere områder svarende til den nuværende støtte på ca. 20 mio. € vil have følgende budgetmæssige konsekvenser:

EU-budget for sukkerområdet (i mio. €)

	2003	Overgangsperiodens				
		1. år	2. år	3. år	4. år	5. år
FEOGA-budget:						
Udgifter til markedsordningen*	1.640	1.312	984	656	326	0
Udgifter til kompensation (ultraperifere områder)	-	20	20	20	20	20
Udgifter til kompensation (hektarstøtte)	-	113	226	339	452	565
Udgifter til kompensation (tillæg.)	-	234	234	234	234	234
FEOGA-udgifter i alt	1.640	1.67	1.464	1.249	1.032	819
EU-budget – øvrige poster:						
Egne indtægter (produktionsafgift m.v.)*	547	438	328	219	109	0
Nettoudgift til sukker	1.093	1.241	1.136	1.030	923	819
Nettovirkning af reform ift. til budgettet for 2003	0	148	43	-63	-170	-274
Øget bistandshjælp**	-	152	303	455	626	758

*Der forudsættes en lineær reduktion af udgifter (primært eksportrestitutions) og egne indtægter (produktionsafgifter) svarende til den lineære reduktion af interventionsprisen.

** Kompensation til præferenceimporten via Bistandshjælp. Der er ikke taget stilling til hvorfra disse midler skal komme. I 2003 blev der anvendt 747,1 mio. € til eksportstøtte til AVS-sukker.

Fremlæggelse af strategi

Regeringens strategi vil blive fremlagt til orientering på EU's ministerrådsmøde den 29.-30. september 2003. Endvidere vil strategien blive fremlagt på det forudgående møde i Specialkomitéen for Landbrug (CSA) den 8.-9 september 2003.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

J. nr. 1997-320/M03-0001

KTN/HOL/KaAJ/JMNI/CACH/LLJ

Strategi for liberalisering af markedet for sukker**I. Opdrag**

I sin beretning af 23. juli 2003 over forslag til Folketingsbeslutning om, at regeringen aktivt skal arbejde for en fuld og hurtig liberalisering af EU's sukkermarked, opfordrer et flertal i udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri regeringen til aktivt at arbejde for:

- en fuld liberalisering af EU's sukkerproduktion og – forsyningspolitik;
- at denne gennemføres i løbet af højst 5 år, og på en måde så bevægelsen hen imod et liberaliseret marked er mindst ligeså stor i de første år som i de sidste;
- at der omgående åbnes op for fuld adgang til EU's sukkermarked for de mindst udviklede lande

Dette indebærer, at regeringen

- inden den 1. september 2003 offentligt fremlægger en strategi for, hvordan liberaliseringen kan ske
- sørger for at fremlægge denne strategi for de øvrige EU-lande og Kommissionen
- arbejder for, at den bliver gennemført dels gennem en aktiv indsats på minister-rådsmøder mv., dels ved i den offentlige debat aktivt og klart at tage afstand fra udspil fra Kommissionen, der er mindre vidtgående

På baggrund af nævnte beretning har regeringen udarbejdet en strategi for en fuld liberalisering af EU's sukkerproduktion og – forsyningspolitik. Inden strategien præsenteres, gennemgås elementerne i den eksisterende markedsordning for sukker. Endvidere gennemgås baggrunden for behovet for, at ordningen bør ændres samt konsekvenser af gennemførelsen af en reform i overensstemmelse med beretningen.

II. Markedsordningen for sukker

Den fælles markedsordning for sukker blev etableret i 1968, og grundprincipperne for ordningen er stort set ikke ændret siden. Markedsordningen var således hverken omfattet af 1992-reformen eller Agenda 2000-reformen af den fælles landbrugspolitik. Mar-

kedsordningen for sukker var heller ikke en del af den kompromistekst om reformen af den fælles landbrugspolitik, der blev vedtaget i Luxembourg i juni 2003.

I forbindelse med den seneste forlængelse af markedsordningen for sukker i 2001², blev priserne (interventionsprisen, basisprisen og minimumsprisen) fastsat for en femårig periode. Det vil sige frem til udgangen af produktionsåret 2005/06, hvorefter ordningen udløber med mindre andet vedtages.

Med den nye reform af store dele af EU's landbrugspolitik fra juni 2003 in mente er det nærliggende at antage, at principperne om blandt andet hel/delvis afkobling, der ligger til grund for den generelle reform, også vil finde anvendelse i forbindelse med den forestående reform af sukkerordningen.

Markedsordningens enkelte elementer

Markedsordningen for sukker består af forskellige elementer, som vil blive beskrevet i det følgende afsnit.

Pris- og kvoteordninger

Under pris- og kvoteordningen finder man flere forskellige markedspolitiske elementer: prisstøtte, produktionskvoter, interventionsordningen m.m.

Prisstøtte

Rådet har fastsat en basispris og en minimumspris for sukkerroer og sukkerrør. Det er reelt kun sukkerroer, der dyrkes i EU, dog dyrkes der sukkerrør i de franske oversøiske departementer. Minimumsprisen er et udtryk for en prisgaranti for landmanden, idet sukkerfabrikkerne er forpligtet til at afregne roerne til de fastsatte priser. Minimumspriserne beregnes for A- og B-roer som basisprisen med fradrag af produktionsafgifterne. Produktionsafgifterne er højere for B-roer end for A-roer, dvs. at minimumsprisen for B-roer er lavere end for A-roer. For hvidt sukker er der fastsat en general interventionspris og visse afledte interventionspriser. Samlet set er der nu fastsat følgende priser for sukker indtil 30. juni 2006:

Basisprisen for sukkerroer:	47,67 €/t
Minimumsprisen for A-sukkerroer:	46,72 €/t
Minimumsprisen for B-sukkerroer:	32,42 €/t
Interventionsprisen for hvidt sukker:	631,9 €/t
Interventionsprisen for råsuksker:	523,7 €/t

² Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker.

De nationale interventionsmyndigheder er forpligtet til at opkøbe sukker produceret indenfor kvoterne til de fastsatte interventionspriser. Den generelle interventionspris svarer således til en garanteret minimumspris for sukkerfabrikkerne. Forskellen mellem salgsprisen på sukker og købsprisen for sukkerroer kaldes for fabriksmargin. Sukkerfabrikkerne er med fastsættelsen af minimumspriserne for såvel sukkerroer som for sukker sikret en margin indenfor hvilken, fabrikken skal bære sin produktionsomkostninger og oppebære sin profit.

Produktionskvoter

Med henblik på styring af produktionen er der fastsat kvoter pr. medlemsland, som fordeles disse på de nationale virksomheder. Produktionskvoterne er opdelt i en A-kvote på samlet 11.894.223,30 tons hvidt sukker og en B-kvote på samlet 2.587.919,20 tons hvidt sukker. A-kvoten har fuld prisgaranti, og B-kvoten har delvis prisgaranti. Sukker produceret herudover, såkaldt C-sukker, skal eksporteres uden nogen form for støtte.

A- og B-kvoterne kan tilpasses hvert år, så den subsidierede eksport ikke overstiger EU's WTO-forpligtelser, hvorefter der er fastsat begrænsninger på eksporten med restitution vedrørende mængde og vedrørende udgifter. Loftet for støttet eksport var i 2002 på maksimalt 1,274 mio. tons hvidt sukker. De maksimale udgifter til eksportstøtte var 499,1 mio. €. Ved stigende import vil der således alt andet lige ske en nedsættelse af produktionskvoterne. C-sukker er derimod ikke henregnet i WTO-kvoten for subsidieret eksport. Der er dog i 2003 anlagt panelsag i WTO mod EU, idet anklagen er, at EU foretager en krydssubsidiering af C-sukker.

Intervention

Der er som nævnt fastsat en generel interventionspris for hvidt sukker på 631,9 €/t. Det har i mange år ikke været nødvendigt at foretage interventionsopkøb pga. høje eksportrestitutioner og den særlige ordning for refusion af lageromkostninger (sidstnævnte ordning er dog afskaffet med den seneste reform i 2001), samt de løbende justeringer af A og B-kvoterne.

Samhandel med tredjelande

Samhandlen med tredjelande reguleres ved hjælp af eksportstøtte, importafgifter og præferenceaftaler.

Eksportstøtte

EU yder eksportrestitutioner til eksport af overskudsproduktionen (svarende til ca. 2,6 mio. tons), idet der dog ikke udbetales restitutioner til C-sukker. Restitutionerne dækker differencen mellem EU-prisen på sukker og verdensmarkedsprisen og fastsættes ugentligt i forvaltningskomiteen via licitationer. Der fastsættes også eksportrestitutioner for sukker, der eksporteres i form af forarbejdede produkter. Restitutionerne begrænses i medfør af WTO-aftalen (jf. ovenfor). Eksportstøtten til en mængde sukker, der svarer til

den mængde, som importeres til Fællesskabet via visse præferenceaftaler med tredje-lande (de såkaldte ACP-lande³ og Indien) er den væsentligste belastning på EU's budget. I forbindelse med fastsættelse af WTO-kvoten blev det aftalt mellem parterne, at EU udover kvoten kan eksportere en mængde, der svarer til importen af sukker under disse præferenceaftaler, ca. 1,6 mio. tons.

Markedsordningen for sukker adskiller sig fra de fleste andre landbrugsordninger i EU ved at være delvis selvfinansierende således, at sukeroedyrkerne og sukkerproducenterne har det økonomiske ansvar for, at EU's egen sukkerproduktion ikke belaster EU's budget. Til dette formål opkræves der en produktionsafgift fra sukkerfabrikkerne, der primært anvendes til at dække udgifterne til eksportstøtte. Sukkerfabrikkerne kan lade sukeroedyrkerne bære op til 60 % af afgifterne. I 2002 blev der opkrævet 770,9 mio. € i afgifter i alt. Afgifterne svarer til ca. 2% af interventionsprisen for A-kvoten og op til 39,5% af interventionsprisen for B-kvoten.

Importafgifter

Forskellen mellem verdensmarkedsprisen og EU's pris udlignes ved opkrævning af en importtold, som reelt er prohibitiv, idet den er større end forskellen mellem verdensmarkedsprisen for sukker og EU's interne prisniveau. Da kun små mængder importeres med fuld importtold, betyder det, at EU markedet i praksis er forbeholdt EU-producenter til priser, der ligger langt over verdensmarkedsprisen. I medfør af WTO-aftalen, som var fuld implementeret i 2000/01, sænkede EU gradvist importtolden.

Markedsordningen medfører en begrænsning af udviklingslandenes eksportmuligheder på et område, hvor de har naturlige komparative fordele, idet omkostningerne ved produktion af sukker på basis af sukkerrør generelt er billigere end på basis af sukeroer. Med henblik på primært at opretholde en traditionel import af sukker fra en række udviklingslande har EU dog indgået præferenceaftaler med en række af disse lande.

Præferencesukker ACP/Indien

I Cotonou-aftalens sukkerprotokol pålægges EU at importere 1,3 mio. tons sukker fra ACP-landene og Indien. Denne import har ligesom de øvrige præferenceaftaler reelt karakter af bistand til eksportlandet. Sukkerprotokollen har historiske rødder dels i en aftale fra 1951 om import af sukker til Storbritannien fra sukkerproducerende lande i Commonwealth og dels i en aftale fra 1957 mellem EU og de oversøiske lande og territorier, som var Fællesskabets første form for udviklingshjælp⁴.

³ African, Caribbean and Pacific Countries (Dækker over 77 lande fra disse områder)

⁴ F.C. Licht: International Sugar and Sweetener Report, no. 14, 2002: *ACP versus EBA – A Conflict of Interest?*

Særligt præferencesukker ACP/Indien

Det er af Rådet fastsat, at der i produktionsårene frem til 2005/2006 og med henblik på en passende forsyning af fællesskabsraffinaderierne opkræves en særlig nedsat importafgift på rårørsukker med oprindelse i lande, som Fællesskabet har indgået leveringsaftaler med på præferencevilkår. Hidtil er der indgået en sådan aftale med de lande i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet (ACP-landene), som er omfattet af Cotonue-aftalens sukkerprotokol, og med Indien. Der er tale om varierende importmængder fra år til år afhængig af EU's sukkerbalance – op til ca. 200.000 for ACP-landene og 10.000 tons for Indien (angivet i hvidt sukker).

Everything But Arms (EBA)

Med vedtagelse i februar 2001 af "Everything But Arms"-aftalen (EBA), er der åbnet op for fri handel mellem EU og verdens 48 (nu 49) mindst udviklede lande (LDC-landene). Aftalen omfatter alle varer med undtagelse af våben og ammunition. For bananer, ris og sukker er der dog tale om en overgangsordning, inden EU's marked åbnes. For sukker gælder det, at toldsatserne nedsættes med 20% den 1. juli 2006, med 50% den 1. juli 2007 og med 80% den 1. juli 2008. Toldsatserne suspenderes fuldstændigt fra den 1. juli 2009. Samtidig med reduktion af toldsatserne og den fuldstændige suspension af toldsatserne i 2009 for LDC-landene, er det under EBA-initiativet aftalt, at der hvert år åbnes et toldkontingent⁵, hvorunder disse lande kan eksportere sukker til EU uden importtold. Det første toldkontingent for sukker for produktionsåret 2001/2002 var på 74.185 tons. For de følgende år øges kontingentet årligt med 15%. Der vil således komme en stigende mængde sukker ind på EU-markedet fremover – om end den er beskedent i forhold til EU's samlede sukkerproduktion på 16,9 mio. tons i 2002/2003. Der forventes en import på 2,56 mio. tons (hvidt sukker) under EBA-ordningen efter 2009.

Der eksisterer endvidere visse mindre omfattende aftaler, hvorefter visse tredjeland har en præferenceadgang til EU-marked. Således har EU, efter Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, forpligtet sig til indføre en mængde rårørsukker fra tredjelande til raffinering med en importafgift på 98 €/t. Dette såkaldte CXL-indrømmelsessukker svarende til 85.463 tons fordeles mellem Cuba (58.969 tons), Brasilien (23.930 tons) og andre tredjelande (2.564 tons)⁶. Endvidere har EU i forbindelse med problemerne på Balkan indgået en aftale om præferenceadgang for disse lande. Endeligt kan EU eksportere C-sukker til De Kanariske Øer, Azorene eller Madeira under en særlig ordning med importafgiftsfritagelse. Dette sukker anses dog for at være eksporteret til tredjelande og for

⁵ Kommissionens forordning (EF) nr. 1381/2002 af 29. juli 2002 om detaljerede regler for åbning og forvaltning af toldkontingenter for rørsukker til raffinering med oprindelse i de mindst udviklede lande for produktionsåret 2002/03 til 2005/06 (EF-T, L200 30. juli 2002).

⁶ Jf. artikel 22 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1159/2003 af 30. juni 2003 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsårene 2003/04, 2004/05 og 2005/06 for indførsel af rørsukker i forbindelse med visse toldkontingenter og præferenceaftaler og om ændring af forordning (EF) nr. 1464/95 og (EF) nr. 779/96 (EF-T, L162, 1. juli 2003).

at have oprindelse i disse tredjelande, hvorfor sukkeret også figurerer som import til EU⁷.

Øvrige elementer i markedsordningen for sukker

Produktionsrestitutioner til sukker anvendt i den kemiske industri

Der ydes støtte til en lang række produkter på non-food området, herunder bl.a. kemiske og farmaceutiske produkter, smøre- og rengøringsmidler, plastik og gipsprodukter, hvortil der anvendes sukker, i form af en udligning af forskellen mellem den høje EU-pris og verdensmarkedsprisen på sukker, svarende til den udligning, som sker ved eksport ved hjælp af eksportrestitutioner. Produktionsrestitutionerne til den kemiske industri dækkes af produktionsafgiften.

Afsætning af rørsukker

Der ydes transport- og forsyningsstøtte for sukker produceret i de franske oversøiske departementer, med henblik på at ligestille producenter af sukkerroer med producenter af sukkerrør. Støtten kan også opfattes som fællesskabspræference, idet støtten indebærer, at sukker produceret i de franske oversøiske departementer kan finde afsætning på Fællesskabets europæiske markeder. Den budgetterede udgift i 2003 er 18 mio. €.

Forsyningsstøtte til raffinaderierne

I produktionsårene frem til 2005/2006 ydes der som interventionsforanstaltning tilpasningsstøtte til den industri, der raffinerer præferencerørsukker, som med henblik herpå er indført i EU. Den budgetterede udgift i 2003 er 41 mio. € og ydes til raffinaderierne med henblik på at sikre dem en regelmæssig og harmonisk forsyning, da det antages, at de er dårligere stillet end sukkerfabrikkerne.

III. Hvorfor er en reform nødvendig

Allerede i forbindelse med genforhandlingen af markedsordningen for sukker i 2001 påpegede lande som Danmark, Sverige, Storbritannien og Holland behovet for en reform af sukker.

Dette skete bl.a. under henvisning til, at markedsordningen medvirker til at opretholde en permanent overskudsproduktion af sukker i EU, som må afsættes med støtte på verdensmarkedet. Herved holdes priserne på verdensmarkedet nede til skade for andre producenter, herunder bl.a. de sukkerproducerende udviklingslande.

En reform af markedsordningen blev ligeledes støttet af Revisionsretten, der i særberetning nr. 20/2000 om forvaltningen af den fælles markedsordning for sukker, bl.a. konstaterede, at "EU's forbrugere påføres væsentlige omkostninger i form af høje sukker-

⁷ Artikel 1 (stk. 1a) i KFO 2670/1981 om gennemførelsesbestemmelser for produktion udover kvoterne inden for sukkersektoren (EF-T L262 af 16/09/1981).

priser; der er en strukturbetinget overskudsproduktion, sukkerindustrien er stærkt reguleret, og der er næsten ingen konkurrence.”

Med den eksisterende markedsordning for sukker er det økonomiske udbytte ved produktion af sukker i EU gennemsnitlig højere end ved produktionen af andre afgrøder. Dette relativt højere økonomiske udbytte må antages at stige som et resultat af reformerne i andre sektorer. Forbrugerne og forarbejdningsindustrien betaler en sukkerpris, der ligger langt over verdensmarkedsprisen. EU's interventionspris er som oftest ca. 3 gange så høj som prisen på verdensmarkedet⁸.

Kvotesystemet i den eksisterende ordning fastlåser strukturen og forhindrer produktionen i at blive fuldt effektiv, da den ikke frit kan flytte rundt og dermed udnytte de komparative fordele, der eksisterer. Kvotesystemet forhindrer ligeledes nye sukkerroedyrkere og nye sukkerproducenter i at starte, hvilket igen hindrer udnyttelsen af de komparative fordele.

En række yderligere eksterne forhold taler for, at en reform af markedsordningen for sukker bør gennemføres indenfor den nærmeste fremtid. Disse forhold er nærmere beskrevet nedenfor:

EBA

I henhold til Folketingsbeslutning nr. V 13 af 5. november 2002 arbejder regeringen for, at EBA-aftalen åbner for alle landbrugsprodukter for 2009. Dette er indskærpet i Fødevareudvalgets beretning af 23. juli 2003 over forslag til Folketingsbeslutning om, at regeringen aktivt skal arbejde for en fuld og hurtig liberalisering af EU's sukkermarked, hvorefter et flertal i Folketinget opfordrer Regeringen til at arbejde for, at der omgående åbnes op for fuld adgang til EU's sukkermarked for de mindst udviklede lande.

Som tidligere beskrevet blev der med vedtagelse af "Everything But Arms" (EBA)-aftalen åbnet op for fri handel mellem EU og verdens 49 mindst udviklede lande (LDC-landene). For bl.a. sukker er der tale om en overgangsordning inden EU's marked åbnes. Der sker en gradvis nedsættelse af toldsatterne fra 1. juli 2006 indtil 1. juli 2009, hvor toldsatterne fuldstændig suspenderes. Det er af EuroCARE⁹ anslået, at dette kan betyde en samlet import fra disse lande på i alt 2,56 mio. tons sukker i 2011, svarende til ca. 20 % af EU's samlede sukkerproduktion på 16,9 mio. tons i 2002/2003. Hermed sættes EU's sukkerpolitik og den deraf følgende overproduktion af sukker under betydeligt pres.

WTO

Derudover må de igangværende forhandlinger i WTO forventes, at sætte EU's sukkerpolitik under pres.

⁸ Spotprisen London, ultimo 2003 var 21,37 €/100 kg hvidt sukker. EU's interventionspris med tillæg af de omkostninger, som indgår ved beregning af eksportrestitutioner, var på samme tidspunkt på 68,19 €/100 kg hvidt sukker.

⁹ EuroCare er en tysk konsulentvirksomhed, der på anmodning fra Kommissionen har udarbejdet en rapport, der analyserer seks forskellige reformscenarier. Rapporten er fortrolig.

EU's nuværende toldbeskyttelse for sukker er prohibitiv for import af sukker. En reduktion af toldbeskyttelsen på 60%, som foreslået af Harbinson¹⁰, vil betyde, at sukker kan importeres til en pris, der ligger betydeligt under den nuværende interventionspris. Gennemføres der ikke en tilsvarende nedsættelse af interventionsprisen, vil hele EU's egen sukkerproduktion i teorien blive solgt til intervention. Foruden reduktion af importtolden foreslår Harbinson udfasning af eksportrestitutionerne over 9 år. En sådan udfasning vil begrænse EU's eksport af sukker til kun at omfatte C-sukker.

Harbinson foreslår endvidere en forhøjelse af minimums-importadgangen fra de nuværende 5% til 10% af det interne forbrug, hvilket vil svare til en samlet minimumsimport på 1,3 mio. tons, altså betydeligt under den nuværende præferenceimport på 2 mio. tons. Kravet om øget markedsadgang vil derfor ikke i sig selv betyde en større import.

WTO-panelsag

I begyndelsen af juli 2003 blev det offentliggjort, at Australien sammen med Brasilien og Thailand har indgivet en formel klage til WTO rettet mod EU's støtte til sukkerområdet ledsaget af en anmodning til WTO om nedsættelse af et panel, der skal undersøge EU's sukkersubsidier. De tre lande finder bl.a., at det forhold, at C-sukker ikke er henregnet i WTO-kvoten for subsidieret eksport, er i strid med WTO-reglerne. Dette begrundes med, at C-sukker reelt er krydssubsidieret. Der har været afholdt et indledende møde den 21. juli 2003, men en sag kan først forventes afgjort i løbet af tidligst 12 måneder.

I en lignende sag anlagt af USA og New Zealand mod Canada angående dette lands mælkepolitik underkendte WTO den canadiske mælkepolitik bl.a. under henvisning til, at der var tale om krydssubsidiering. Canada har siden 1996 tilladt mejerier at opkøbe mælk, der er produceret ud over kvoterne til lavere priser end de fastsatte priser inden for kvoterne (såkaldt a- og c-mælk). Dette har været tilladt under forudsætning af, at overskudsproduktionen alene benyttes til produktion af mejeriprodukter beregnet til eksport. WTO-afgørelsen i denne sag indebærer en begrundet risiko for, at EU kan blive underkendt i sagen om EU's sukkerpolitik.

IV. Konsekvenser af en liberalisering af markedsordningen for sukker

Den præcise virkning af en liberalisering for produktionen i de enkelte medlemslande er ikke mulig at forudsige. Der er dog ingen tvivl om, at en liberalisering vil føre til en faldende produktion. EuroCare skønner, at den samlede produktion i EU-15 uden koblet kompensation vil falde fra de nuværende 17 mio. tons til 9 mio. tons hvidt sukker.

Såvel EuroCare som Fødevareøkonomisk Institut forudser, at produktionen af sukkerroer samles i de centrale dele af EU, idet produktionen i det store og hele vil blive opretholdt i Frankrig, UK og Tyskland. Ifølge Fødevareøkonomisk Instituts beregninger hø-

¹⁰ Modalitetsoplægget af 18. marts 2003 fra formanden for WTO's landbrugskomite, Stuart Harbinson.

rer Østrig desuden til denne gruppe af lande, hvor sukkerproduktionen forventes at samle sig.

EuroCare forudser, at en liberalisering alene vil medføre en mindre reduktion af sukkerproduktionen i Danmark, idet den relativt store produktion af C-sukker i Danmark anvendes som indikator for, at det er rentabelt i Danmark i dag at producere sukker, som sælges til verdensmarkedspris. Ifølge Fødevareøkonomisk Institut skyldes den relativt store C-sukker produktion i Danmark derimod nærmere de leveringsaftaler, der indgås mellem sukkerroedykere og Danisco. Fødevareøkonomisk Institut kan ikke fastslå, hvorvidt produktionen kan opretholdes i Danmark, Holland, Sverige og Spanien, men deres analyser viser klart, at der ikke vil være basis for produktion af sukkerroer i Finland, Irland, Italien, Grækenland og Portugal. Dette udelukker dog ikke, at der kan opretholdes en raffineringindustri i disse lande baseret på import af råsukker. EuroCare beregner, at en liberalisering vil føre til drastiske reduktioner i sukkerroeproduktionen i Middelhavslandene (undtagen Frankrig) samt Irland og Sverige, men forudser ikke et direkte bortfald af sukkerproduktion i nogle lande.

En sådan lavere produktion til markant lavere priser vil få betydning dels for sukkerroedykerne, sukkerfabrikkerne, lande med mulighed for præferenceeksport til EU samt forbrugerne.

Sukkerroedykerne

Landmændenes salgspriser for sukkerroer følger i dag i store træk den institutionelt fastsatte minimumspris for sukkerroer. En reduktion af minimumsprisen som anført ovenfor vil derfor også medføre en reduktion af salgsprisen af gård for sukkerroer og dermed også en reduktion af sukkerroedyrkningen.

I den udstrækning dækningsbidraget for sukkerroer (på trods af de faldende priser for sukker) er større end dækningsbidraget for den alternative afgrøde – i de fleste områder hvede – vil dyrkningen af sukkerroer blive opretholdt. I disse områder vil tabet være proportionalt med nedsættelsen af minimumsprisen.

Fødevareøkonomisk Institut har for de forskellige EU-15 lande udarbejdet et skøn over forskelle i nettooverskuddet (hvor der er taget højde for faste omkostninger) for hvede og sukkerroer. Skønnet, der er udregnet uden hensyntagen til den seneste reform af EU's landbrugspolitik med afkobling af støtten til bl.a. hvede, er angivet som en procent af produktionsværdien for de forskellige EU-lande. I de lande, hvor sukkerroedyrkningen reduceres mest, ligger værdien på under 10%, medens den for de lande, hvor dyrkningen i store træk opretholdes, er på ca. 50%. For Danmark er værdien beregnet til 23% sammenlignet med et gennemsnit for EU-15 som helhed på 35%.

Nettoudbyttet/dækningsbidraget for hvede henholdsvis sukkerroer er beregnet på basis af regnskabsmaterialet fra 2001 og under forudsætning af en afkoblet støtte for hvede og en sukkerroepriis som efter liberaliseringen.

Udregningen er angivet i tabellen nedenfor¹¹.

Dækningsbidrag ved dyrkning af hvede og sukkerroer (kroner/ha)

	2001	2001, men med afkobling*	2001 men med roepriiser som efter liberalisering af sukkermarkedet
Dækningsbidrag I			
For hvede (kr. pr. ha)	6.117	3.661	-
For sukkerroer (kr. pr. ha)	14.326	-	3.271
Dækningsbidrag II			
For hvede (kr. pr. ha)	2.393	-63	-
For sukkerroer (kr. pr. ha)	6.510	-	-4.545

Dækningsbidrag I indeholder fradrag for de direkte omkostninger som udsæd, gødning kemikalier energi og maskinstation.

Dækningsbidrag II indeholder fradrag for de indirekte omkostninger som arbejdsindsats og inventar (vedligehold, afskrivning og forrentning)

*Den afkoblede støtte er ikke indregnet som en del af dækningsbidraget, idet støtten ydes uanset hvad der dyrkes.

Kilder: Kolonne 1: Fødevarøkonomisk Institut, Landbrugets driftsgrene, serie b, 2001. Kolonne 2 og 3: Egne beregninger (DFFE).

Sukkerfabrikkerne

En liberalisering af sukkermarkedet vil for sukkerfabrikkerne betyde en reduktion i fabriksmarginen (forskellen mellem salgsprisen for sukker og købsprisen for sukkerroer). Med den nuværende gennemsnitlige fabriksmargin på 42%¹² af interventionsprisen vil en markedspris på 276 €/t hvidt sukker give en fabriksmargin på 116 €/t sammenlignet med den nuværende gennemsnitlige margin for kvotesukker på 241 €/t hvidt sukker (reduktion på 125 €/t)¹³.

Med den nuværende kvoteproduktion på 14,4 mio. tons sukker, vil dette give en reduktion i fabriksmarginen på EU-plan på ca. 1.800 mio. € pr. år. For Danmarks vedkommende med en kvoteproduktion af sukker på ca. 420.000 tons giver det en samlet reduk-

¹¹ Kilde: Fødevarøkonomisk Institut, Landbrugets driftsgrene, serie b, 2001 samt egne beregninger (DFFE).

¹² En procentsats på 42 anvendes i EU's fordeling af produktionsafgiften mellem sukkerfabrikker og sukkerødyrkere.

¹³ Der er ved beregningen forudsat en gennemsnitligt produktionsafgift for fabrikkerne på 24,0 €/t hvidt sukker, svarende til fabrikernes andel af den samlede produktionsafgift divideret med kvoteproduktionen.

tion i fabriksmarginen på godt 52 mio. € pr. år svarende til knapt 400 mio. kr. pr. år ved fuld liberalisering.

På et liberaliseret marked uden institutionelt fastsatte priser, vil sukkerfabrikkerne dog ikke på forhånd være sikrede en fabriksmargin. Fordelingen af markedsprisen mellem sukkerroedyrkerne og sukkerfabrikkerne vil således ske på markedsvilkår.

Lande med mulighed for præferenceeksport til EU

EU's præferenceimport omfatter i alt ca. 2 mio. tons sukker på årsbasis. Det må forventes, at importprisen for denne sukkermængde vil blive reduceret i takt med reduktionen i interventionsprisen. EuroCare skønner, at en sådan reduktion vil reducere præferenceimporten til 67.000 tons og at importen til EU vil blive erstattet af import fra de mest konkurrencedygtige sukkerproducenter på verdensmarkedet, herunder særligt Brasilien og Australien.

Udviklingslandenes indtægt ved eksport af 2 mio. tons sukker til EU's nuværende prisniveau er 1.264 mio. € (2 mio. tons x 631,9 €/t), hvoraf 758 mio. € svarer til forskellen mellem EU's prisniveau og en verdensmarkedspris på 253 €/t.

Forbrugerne

Forbrugerne af sukker i EU, primært den sukkerforbrugende industri, vil mærke et markant fald på markedsprisen for sukker. Med de angivne priser efter en liberalisering og et uændret forbrug af sukker på 12,7 mio. tons hvidt sukker vil EU's forbrugere (herunder den sukkerforbrugende industri) opnå en besparelse på 4.520 mio. € pr. år i det 5. år af overgangsperioden og de følgende år. Beregningen forudsætter, at prisfaldet for sukker vil slå fuldt igennem for den endelige forbruger.

V. Strategi

Strategiens målsætning

Det er den danske politik på sukkerområdet, at det fælles marked for sukker skal være liberaliseret fuldt ud indenfor en 5-årig overgangsperiode, der senest begynder ved udløbet af den nuværende markedsordning for sukker (30. juni 2006). I overgangsperioden skal der gennemføres en lineær tilpasning. Endvidere er det dansk politik, at der fra overgangsperiodens begyndelse åbnes for fuld adgang til EU's sukkermarked for de mindst udviklede lande, dvs. de kvantitative begrænsninger for EBA ("Everything But Arms")-importen af sukker afskaffes.

En fuld liberalisering af sukkermarkedet forudsætter, at den fælles markedsordning for sukker ophæves. Dette betyder, at de interne priser følger priserne på verdensmarkedet, at import/eksport sker uden kvantitative begrænsninger og told, ligesom der heller ikke vil være begrænsninger på den interne sukkerproduktion.

Målet er således givet. Spørgsmålet er, hvordan dette kan opnås. Strategien for liberalisering af markedet for sukker omfatter derfor alene overgangsperiodens tilpasninger af markedsordningen og i hvilket omfang, der skal ydes kompensation til de berørte parter.

Tilpasninger i overgangsperioden

Tilpasningen af sukkermarkedet i overgangsperioden på 5 år gennemføres ved en gradvis (lineær) reduktion af de institutionelle priser (interventionsprisen for sukker og minimumsprisen for sukkerroer). Dette betyder eksempelvis, at importtolden for sukker ligeledes nedsættes gradvist, idet den er bundet til forskellen mellem verdensmarkedsprisen og interventionsprisen. Der er derimod ikke grundlag for en justering af produktionskvoterne. Idet der ikke er fastsat interventionspriser for isoglucose og inulinsirup, vil der ikke blive indført særbestemmelser for disse produkter i overgangsperioden.

De kvantitative begrænsninger i EBA-aftalen ophæves således, at EBA-landene uden begrænsninger og told kan eksportere sukker til EU fra det første år i overgangsperioden.

De institutionelle priser fastsættes som følger, idet reduktionen pr. år er 71,2 €/t for interventionsprisen og 41,3 €/t for minimumsprisen.

Institutionelle priser i EU i overgangsperioden som følge af en reform (i €/t)

	Nu	Overgangsperioden				
Basis interventionspris for sukker (€/t hvidt sukker)	631,9	560,7	489,5	418,4	347,2	276,1
Minimumsprisen for sukkerroer (basis) (€/t hvidt sukker) #	366,7	325,4	284,1	242,8	201,5	160,2

* Angivelserne af priserne for 5. år i overgangsperioden svarer til de forventede interne markedspriser, idet de to sæt institutionelle priser selvsagt ikke eksisterer i et fuldt liberaliseret marked. Den interne markedspris er afledt af en verdensmarkedspris på 253 €/t, idet der er taget højde for en kvalitetsforskel (sukker er ikke et fuldstændigt homogent produkt). Stigningen i verdensmarkedsprisen i det 5. år af overgangsperioden i forhold til den nuværende på 212 €/t, er begrundet i den begrænsning af udbudet af sukker, som en liberalisering af EU's sukkerpolitik vil medføre.

Minimumsprisen for sukkerroer fastsættes pr. tons sukkerroer med 16% sukker. Omregningen til hvidt sukker er foretaget under hensyntagen til at udbyttet af hvidt sukker kun er 13%.

Kilde: EuroCare og egne udregninger (DFFE).

En reduktion af interventionspriserne kunne suppleres med en regulering af produktionskvoterne eksempelvis en 10% forhøjelse. Ifølge de gennemførte analyser¹⁴ forventes produktionen efter overgangsperioden i intet medlemsland at være større end svarende

¹⁴ EuroCare (tysk konsulentvirksomhed, der på anmodning fra Kommissionen har udarbejdet en rapport, der analyserer seks forskellige reformscenarier for sukkermarkedet) og Fødevarøkonomisk Institut ("Reform af EU's sukkerpolitik - Konsekvenser for EU og udviklingslandene", Rapport nr. 126, København 2001).

til de nuværende produktionskvoter. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det nuværende økonomiske pres for en udvidelse af produktionen vil eksistere i en væsentlig del af overgangsperioden. En forhøjelse af kvoterne i overgangsperioden vil derfor kunne give anledning til en større intern produktion – en produktion, der sammen med en øget import under EBA-aftalen vil give et endnu større overskud, der skal afsættes på verdensmarkedet. Selvom de nødvendige eksportrestitutioner falder (ved faldende interne priser) vil der næppe inden for den gældende mængdemæssige WTO-kvoté være plads til mere end re-eksport af den øgede import af sukker fra EBA-lande – dvs. et øget internt produktionsoverskud vil formodentlig ikke kunne afsættes inden for kvoten.

De nuværende nationale produktionskvoter fastholdes derfor i overgangsperioden. Tilpasninger mellem virksomheder i de enkelte medlemslande vil i overgangsperioden fortsat kunne foretages i overensstemmelse med reglerne i markedsordningen.

Kompensation

Grundlæggende er EU's markedsordninger etableret for at sikre EU's landmænd en rimelig indkomst og for at sikre de europæiske forbrugere stabile priser. Der er derfor tradition for, at landmændene får kompensation for prisreduktioner. Sukkerroedyrkerne har derfor en berettiget forventning om en vis kompensation for prislefaldet for sukkerroer. Der er derimod ingen tradition for at yde kompensation for eventuelle mistede indtægter i forarbejdningsindustrien i forbindelse med reformer.

Landmandens kompensation for prisfald på vegetabiliske produkter er hidtil blevet udbetalt i form af en hektarstøtte. Med den vedtagne reform af den fælles landbrugspolitik ændres hektarstøtten til hel eller delvis afkoblede støtterettigheder. En kompensation for prislefaldet på sukkerroer skal derfor fastsættes som støtterettigheder til den enkelte landmand. Grundlaget herfor må være den enkelte produktion indenfor A- og B-kvoten, idet prisen for C-roer ikke påvirkes af liberaliseringen. Kompensationen skal derfor fastsættes som €/t polsukker¹⁵ og det samlede beløb pr. producent knyttes til det aktuelle areal.

Ved fastsættelsen af kompensationens størrelse har der tidligere været ydet en 100 % kompensation, mens denne i de senere reformer har været lavere. I forbindelse med Agenda 2000 reformen blev kornavlerne således kompenseret med ca. 50 % i form af ekstra hektarstøtte ved nedsættelsen af interventionsprisen for korn. Samlet indebærer det, at kompensationen målt siden 1992 for såvel korn som ris har været ca. 88 %. Udbetaling af kompensationen i såvel 92-reformen som Agenda 2000 forudsatte, at producenten opretholdt produktionen. I den netop vedtagne reform indebærer forslaget om afkobling, at et sådant produktionskrav ikke er opretholdt. I den forbindelse vil regeringen arbejde for en kompensation i overensstemmelse med principperne i den netop vedtagne reform af den fælles landbrugspolitik.

¹⁵ Polsukker er det totale sukkerindhold i sukkerroer (normalt 16%) og er det indhold sukkerroedyrkerne betales for.

Defineres tabet for sukeroedyrkerne som forskellen i dækningsbidrag II til den alternative afgrøde, hvilket antages at være hvede, vil tabet være 4.482 kr/ha (4.545-63 kr/ha). En kompensation på 3.457 kr/ha i det sidste overgangstår vil svare til en kompensation på ca 77 %.

Kompensationen er fastsat på baggrund af hektarstøtten, som er fastlagt i de enkelte regioner på baggrund af referenceudbytterne i disse. Dette beløb er forhøjet med ca. 1000 kr. for at tage hensyn til de nuværende forskelle i dækningsbidrag mellem korn og roer.

Kompensation i Danmark i €ha

	Nu	Overgangsperioden				
		År. 1	År. 2	År. 3	År. 4	År. 5
Kompensation i €/ha	0	201	267	332	398	464

Som anført bør sukkerkompensationen inkorporeres i den afkoblede støtte (enkeltbetalingsordningen). Dette indebærer, at sukeroedyrkerne vælger at dyrke den afgrøde, der er mest rentabel. Endvidere aflastes landmanden gennem den gradvise nedsættelse af produktionsafgiften.

Ved en reform som angivet i eksemplet ovenfor vil der på EU's budget være en 100% besparelse på alle de nuværende elementer i markedsordningen, i 2003 i alt 1.640 mio. €. Tages der højde for indtægterne er nettobudgettet i 2003 på 1.093 mio. €, idet det dog bemærkes, at indtægterne under ordningen ikke figurerer som en del af FEOGA-budgettet, men konteres under egne indtægter på EU's samlede budget.

En gennemførelse af en reform med den overfor skitserede kompensation samt en kompensation til de ultraperifere områder svarende til den nuværende støtte på ca. 20 mio. € vil have følgende budgetmæssige konsekvenser:

EU-budget for sukkerområdet (i mio. €)

	2003	Overgangsperiodens				
		1. år	2. år	3. år	4. år	5. år
FEOGA-budget:						
Udgifter til markedsordningen*	1.640	1.312	984	656	326	0
Udgifter til kompensation (ultraperifere områder)	-	20	20	20	20	20
Udgifter til kompensation (hektarstøtte)	-	113	226	339	452	565
Udgifter til kompensation (tillæg)	-	234	234	234	234	234
FEOGA-udgifter i alt	1.640	1.679	1.464	1.249	1.032	819
EU-budget – øvrige poster:						
Egne indtægter (produktionsafgift m.v.)*	547	438	328	219	109	0
Nettoudgift til sukker	1.093	1.241	1.136	1.030	923	819
Nettovirkning af reform ift. budgettet for 2003	0	148	43	-63	-170	-274
Øget bistandshjælp**	-	152	303	455	626	758

*Der forudsættes en lineær reduktion af udgifter (primært eksportrestitutions) og egne indtægter (produktionsafgifter) svarende til den lineære reduktion af interventionsprisen.

** Kompensation til præferenceimporten via Bistandshjælp. Der er ikke taget stilling til hvorfra disse midler skal komme. I 2003 blev der anvendt 747,1 mio. € til eksportstøtte til AVS-sukker.

***Udgifterne til eksportrestitutions til AVS-sukker er inkluderet i udgifterne til markedsordningen

Fremlæggelse af strategi

Regeringens strategi vil blive fremlagt til orientering på EU's ministerrådsmøde den 29.-30. september 2003. Endvidere vil strategien blive fremlagt på det forudgående møde i Specialkomitéen for Landbrug (CSA) den 8.-9 september 2003.